

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, en de voorzieningenrechter van die rechtbank en
nevenzittingsplaats, van 13 maart 2012 in zaken nrs. 12/6489, 12/6486 en
12/6491 in de gedingen tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 februari 2012 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 maart 2012, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 maart 2012, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 bevat het hogerberoepschrift in aanvulling op artikel 6:5, eerste lid, onderdeel d, van de Awb, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing, indien niet is voldaan aan de vereisten vermeld in artikel 6:5, eerste lid, onder c en d, of aan het eerste of tweede lid van dit artikel.

2.2. Hetgeen de vreemdeling in het hogerberoepschrift naar voren heeft gebracht, omschrijft niet de gronden waarop hij zich niet met enig onderdeel van de aangevallen uitspraak kan verenigen. Mitsdien is geen sprake van een grief in de zin van voormeld artikel 85, tweede lid. Daarom is niet voldaan aan voormeld artikel 85, eerste lid.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
lid van de enkelvoudige kamer

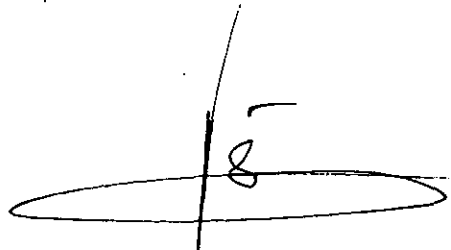
w.g. Van der Winden
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 april 2012

348-595.

Verzonden: 18 april 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 12 / 6489 (voorlopige voorziening)
AWB 12 / 6486 (beroep)
AWB 12 / 6491 (vrijheidsontneming)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken en de
voorzieningenrechter van 13 maart 2012

in de zaak van:

geboren op [] van Srilankaanse nationaliteit, verblijvende in
uitzetcentrum Schiphol,
verzoeker,
gemachtigde, tevens raadsman: mr. P.J.Ph. Dietz de Loos, advocaat te Wassenaar,

tegen:

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel,
verweerder,
gemachtigde: mr. M.A. Pruss, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-
Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoeker heeft op 19 februari 2012 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 26 februari 2012 afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit beroep ingesteld en gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.2 De ambtenaar belast met de grensbewaking heeft op 16 februari 2012 aan verzoeker op grond van artikel 3 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) de toegang tot Nederland geweigerd en bij besluit van diezelfde datum aan hem op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, Vw een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd. Verweerder heeft bij het besluit op de asielaanvraag de vrijheidsontnemende maatregel voortgezet. Verzoeker heeft op 26 februari 2012 beroep ingesteld tegen de oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel en verzocht om schadevergoeding toe te kennen.
- 1.3 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 6 maart 2012. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

zaaknummer: AWB 12 / 6489 (voorlopige voorziening)
AWB 12 / 6486 (beroep)
AWB 12 / 6491 (vrijheidsontneming)

2

2. Overwegingen

Het verzoek om een voorlopige voorziening

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag het volgende aangevoerd. In 2006 heeft de school van verzoeker een oproep gekregen van de LTTE om vijf leerlingen te laten deelnemen aan een bijeenkomst. Verzoeker is als leider van de scholieren daarvoor uitgekozen. De bijeenkomst bleek in werkelijkheid een training te zijn, waarbij informatie over de geschiedenis en het omgaan met wapens werd gegeven. Alle scholieren zijn op de foto gezet. Een week na de training heeft een medeleerling genaamd [naam] die contacten onderhield met de LTTE, verzoeker benaderd en van verzoeker geëist om hand- en spandiensten voor hem te verrichten. Daarbij heeft [naam] gedreigd om de foto's openbaar te maken. Verzoeker heeft ongeveer vijftien maal gedurende de periode 2006-2009 boeken waarin wapens waren verstopt getransporteerd tussen [naam] en een man genaamd [naam]. In 2009 heeft verzoeker van [naam] de opdracht gekregen om een man genaamd [naam] die zou behoren tot een aan het regeringsleger gelieerde organisatie de PLOTE, in de gaten te houden en om informatie over diens verblijfplaats aan [naam] door te geven. Omstreeks juli 2009 is [naam] door mensen van [naam] vermoord. In augustus 2009 is [naam] door een wit busje met geblindeerde ruiten meegenomen en verdwenen. Deze busjes worden doorgaans gebruikt door aan het regeringsleger gelieerde organisaties zoals de PLOTE, EPDP en TELO, aldus verzoeker. Op 1 juni 2010 is verzoeker van zijn fiets geduwd en eveneens in een wit busje meegenomen en gedurende een dag vastgehouden. Tijdens deze detentie is verzoeker mishandeld en gedwongen om mannen oraal te bevredigen. Nadat de ouders van verzoeker hem tegen betaling hebben vrij gekregen is verzoeker opgenomen in een ziekenhuis en is hij vervolgens een maand lang thuis gebleven zonder het huis te verlaten. In oktober 2011 heeft verzoeker vernomen dat ook [naam] is meegenomen. Op 11 november 2011 zijn de wapens die in het huis van [naam] lagen in beslag genomen. Op 27 december 2011 heeft verzoeker een brief ontvangen waarin stond dat hij bij de LTTE had gezeten, dat hij 'wapens had gegeven' en waarin ook het woord 'voorzichtig' stond. Verzoeker is vervolgens met deze brief eerst naar een mensenrechtenorganisatie gegaan om de volgende dag naar Colombo te vertrekken. In Colombo heeft verzoeker een dreigtelefoontje ontvangen, dat de directe aanleiding heeft gevormd voor zijn vertrek uit Sri Lanka.
- 2.4 Verweerder heeft de aanvraag van verzoeker afgewezen op de volgende gronden. Verweerder acht het deelrelas van verzoeker ten aanzien van zijn verklaringen aangaande de LTTE-training, de in opdracht van [naam] verrichte werkzaamheden voor de LTTE, de dood van [naam], de verdwijning van [naam] en de ontvoering van [naam]

zaaknummer: AWB 12 / 6489 (voorlopige voorziening)
AWB 12 / 6486 (beroep)
AWB 12 / 6491 (vrijheidsontneming)

3

hemzelf in juni 2010 geloofwaardig. Verweerder acht het deelrelaas van verzoeker ten aanzien van de gestelde verdwijning van de inbeslagname van wapens uit het huis van de waarschuwingsbrief van 27 december 2011 en het dreigtelefoontje van 28 december 2011 ongeloofwaardig. Bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas heeft verweerder betrokken de omstandigheid dat verzoeker ter staving van zijn identiteit, nationaliteit, reisroute en asielrelaas toerekenbaar ongedocumenteerd is. Verzoeker komt niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 Vw.

- 2.5 Verzoeker heeft allereerst aangevoerd dat verweerder hem ten onrechte artikel 31, tweede lid, aanhef onder f, Vw heeft tegengeworpen. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder de omstandigheid dat verzoeker geen reisdocumenten heeft overgelegd ter staving van de door hem gestelde reisroute toerekenbaar kunnen achten. Verzoeker heeft tijdens zijn eerste gehoor verklaard dat hij met zijn eigen paspoort vanaf Sri Lanka, via India, Ethiopië en Guinee naar Mali is gevlogen en dat hij voor de reis vanaf Mali, via Senegal en Gambia naar Nederland gebruik heeft gemaakt van een niet op zijn naam gesteld paspoort. Beide paspoorten, vliegtickets en instapkaarten van die reis heeft hij aan zijn reisagent afgestaan, aldus verzoeker. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder dit aan verzoeker kunnen tegenwerpen. Niet is gebleken dat verzoeker onder dwang van de reisagent voornoemde reisdocumenten heeft afgestaan. De stelling van verzoeker dat hij daarentegen wel het stoelnummer en de vliegmaatschappij heeft genoemd, is onvoldoende om tot een ander oordeel te leiden. De enkele stelling ter zitting dat het wel voldoende is, leidt evenmin tot een ander oordeel. Gelet op hetgeen is neergelegd in paragraaf C4/3.6.3 van het Vreemdelingencirculaire 2000 heeft verweerder reeds op grond van het voorgaande laatstgenoemd artikellid bij de beoordeling kunnen betrekken. Dat, zoals ter zitting is gebleken, ter staving van de identiteit, nationaliteit en asielrelaas documenten in beroep zijn overgelegd, behoeft derhalve geen bespreking.
- 2.6 De voorzieningenrechter overweegt dat verzoekers algemene verwijzing naar de zienswijze zonder daarbij aan te geven in welk opzicht verweerders reactie daarop in het bestreden besluit tekort schiet, onvoldoende is om te spreken van beroepsgronden, waarop moet worden ingegaan.
- 2.7 Verzoeker heeft in beroep voorts aangevoerd dat verweerder niet is ingegaan op hetgeen hij in de zienswijze heeft aangevoerd ten aanzien van het niet geloofwaardig bevonden gedeelte van het asielrelaas. Verzoeker heeft bij zienswijze betoogd dat verweerder zich redelijkerwijs niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas gedeeltelijk positieve overtuigingskracht mist. Verzoeker heeft dit slechts geconcretiseerd met de stelling dat verzoeker wel wist tot welke mensenrechtenorganisatie hij zich heeft gewend met de dreigbrief, nu de naam van deze organisatie boven die verklaring zelf staat, te weten Human Rights Watch Commission Sri Lanka. Daaruit blijkt, aldus verzoeker, dat hij hulp heeft gevraagd bij de autoriteiten van zijn land van herkomst. Nu verweerder in het bestreden besluit ook op dit punt uitvoerig heeft gemotiveerd waarom hij zich op het standpunt stelt dat het relaas voor zover als hiervoor aangegeven ongeloofwaardig wordt geacht, kan verzoekers enkele verwijzing naar de verklaring van Human Rights Watch Commission Sri Lanka daaraan niet afdoen.

zaaknummer: AWB 12 / 6489 (voorlopige voorziening)
AWB 12 / 6486 (beroep)
AWB 12 / 6491 (vrijheidsontneming)

4

- 2.8 Tot slot heeft verzoeker zich, ten aanzien van het geloofwaardig bevonden deelrelaas, op het standpunt gesteld dat hieruit volgt dat verzoeker bij terugkeer een risico loopt als bedoeld in artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. De enkele herhaling ter zitting van een deel van de geloofwaardig geachte feiten is, gelet op hetgeen is overwogen onder rechtsoverweging 2.6, evenmin voldoende om te spreken van een beroepsgrond, waarop moet worden ingegaan. Dit geldt eveneens voor het ter zitting gehouden betoog dat in het geval van verzoeker sprake is van risicofactoren waarop niet zou zijn ingegaan in de bestreden beslissing.
- 2.9 Uit het voorgaande vloeit voort dat de aangedragen gronden niet slagen en dat de voorzieningenrechter het beroep ongegrond zal verklaren.
- 2.10 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.11 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

Het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel

- 2.12 Indien de rechtbank bij het beroep van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is, verklaart zij ingevolge artikel 94, vierde lid, Vw het beroep gegrond.
- 2.13 Ingevolge artikel 6, eerste en tweede lid, Vw kan de vreemdeling aan wie toegang tot Nederland is geweigerd worden verplicht zich op te houden in een door de ambtenaar belast met de grensbewaking aangewezen ruimte of plaats die is beveiligd tegen ongeoorloofd vertrek.
- 2.14 Eiser heeft allereerst aangevoerd dat er sprake is van discriminatie nu eiser niet, maar andere asielzoekers in de regel wel tot Nederland worden toegelaten en doorgaans in de vreemdelingenbewaring ex artikel 59, eerste lid, Vw komen.
- 2.15 Voor zover eiser met dit betoog opkomt tegen de toegangsweigering, overweegt de rechtbank dat van de rechtmatigheid daarvan moet worden uitgegaan, nu tegen de toegangsweigering weliswaar een rechtsmiddel is ingesteld, maar daarop nog niet is beslist. De stelling dat er sprake is van discriminatie omdat aan eiser in tegenstelling tot de meeste andere asielzoekers bewaring in de zin van artikel 59 Vw is opgelegd, leidt reeds niet tot gegrondverklaring van het beroep, omdat eiser de gelijke gevallen waarop hij zich beroept, niet heeft geconcretiseerd noch onderbouwd.
- 2.16 De rechtbank ziet geen grond voor het oordeel dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is. Het betoog dat eiser bij afwijzing van zijn asielaanvraag diverse beroepsmogelijkheden heeft gedurende welke hij dan steeds in grensdetentie zou zitten, treft geen doel. De rechtbank kan immers slechts een oordeel geven over de huidige situatie. Of eiser in de toekomst nog gedurende lange tijd in grensdetentie zal zitten is een onzekere toekomstige gebeurtenis die buiten het bestek van deze

zaaknummer: AWB 12 / 6489 (voorlopige voorziening)
AWB 12 / 6486 (beroep)
AWB 12 / 6491 (vrijheidsontneming)

5

procedure valt. Eisers verzoek om de maatregel ex artikel 6 Vw om te zetten in bewaring ex artikel 59 Vw slaagt evenmin, nu aan de onderhavige maatregel een toegangsweigering ten grondslag ligt.

- 2.17 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.18 De rechtbank zal het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding afwijzen, omdat zij de opheffing van de vrijheidsontnemende maatregel niet zal bevelen.
- 2.19 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte kosten.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning ongegrond;
- 3.2 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

De rechtbank:

- 3.3 verklaart het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond;
- 3.4 wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. B.M.A. Bataille, rechter, tevens voorzieningenrechter, en op 13 maart 2012 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. A. El Aqde, griffier.

De rechter is verhinderd te tekenen.

Afschrift verzonden op: 13 MRT 2012

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de asielaanvraag, het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel en het verzoek om toekenning van schadevergoeding betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen een week na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Tegen deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

DE LOOS & SCHRIJVER ADVOCATENTOEVOEGING IS AANGEVRAAGD

DE LOOS & SCHRIJVER ADVOCATEN B.V. – POSTBUS 453 – 2240 AL WASSENAAR – PALEISBOX 167

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

Onze ref: 12195/P/ksf

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN**19 MRT 2012**

ZAAKNR.

AAN:

DE JARLELS DD:

PAR:

Het eventueel in deze zaak verschuldigde griffierecht dient ten laste gebracht te worden van onze rekening-courant met nummer 705-151R

HOGER BEROEPSCHRIEF

Geeft eerbiedig te kennen:

, geboren op , van Sri Lankaanse nationaliteit, hierna te noemen 'betrokkene', te dezer zake woonplaats kiezende te Wassenaar aan de Langstraat 58b, 2240 KN (postbus 453, 2240 AL) Wassenaar ten kantore van De Loos & Schrijver Advocaten B.V., van welk kantoor advocate mr. P.J.Ph. Dietz de Loos door hem bepaaldelijk wordt gevolmachtigd om hem in onderhavige procedure te vertegenwoordigen.

Allereerst wordt nadrukkelijk verwezen naar de bij dit hoger beroep ingesloten formulier "Machtiging Hoger Beroep Vreemdelingenzaken" (Bijlage 1).

Het hoger beroepschrift richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, sector bestuursrecht, nevenzittingsplaats Haarlem, d.d. 13 maart 2012 en verzonden op 13 maart 2012, AWB 12 / 6486 (beroep) (Bijlage 2), waarbij het beroep van betrokkene ongegrond is verklaard en het verzoek afgewezen is.

Betrokkene is het niet eens met voornoemde uitspraak en komt daarvan deswege in hoger beroep bij uw Afdeling Bestuursrechtspraak en wel op grond van het volgende.

Betrokkene is van mening dat het onderzoek dat geleid heeft tot de bestreden uitspraak d.d. 13 maart 2012 onzorgvuldig is geweest (strijd met artikel 3:2 Awb).

Daarbij is tevens sprake van een onevenredige belangenafweging, althans heeft verweerder de rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen niet zorgvuldig afgewogen terwijl de voor betrokkene nadelige gevolgen van de bestreden uitspraak onevenredig nadelig zijn in verhouding tot de met de bestreden uitspraak te dienen doelen.

In opgemelde aangelegenheid heeft verweerder in redelijkheid niet tot bestreden uitspraak kunnen komen, redenen waarom dit niet in stand kan blijven.

Grief 1

Verweerder heeft zijn in artikel 3:2 Awb gestelde plicht nagelaten en belemmert daardoor een goede rechtsgang.

DE LOOS & SCHRIJVER ADVOCATEN

Immers:

Bij de voorbereiding van een besluit moet het bestuursorgaan de nodige kennis vergaren omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen. Dit heeft verweerder niet gedaan en derhalve berust het besluit op een ondeugdelijke motivering, hetgeen in strijd is met artikel 7:12, eerste lid, van de Awb.

Verweerder heeft niet inhoudelijk naar de toegezonden stukken willen kijken en doet het af met de mededeling dat het niet voldoende zou zijn, dit is volstrekt ontoereikend aangezien op deze wijze een besluit wordt genomen zonder inachtneming van alle feiten en omstandigheden.

Het voorgaande is nog meer van belang nu blijkt uit rechtsoverweging 2.4 dat het 'deelrelaas', ten aanzien van zijn verklaringen aangaande de LTTE-training, de in opdracht van verrichte werkzaamheden voor de LTTE, de dood van de verdwijning van en de ontvoering van betrokkene in juni 2010, wél geloofwaardig worden geacht.

Het andere deelrelaas, verwoord in de tweede helft van rechtsoverweging 2.4, wordt niet geloofwaardig geacht wegens de omstandigheid dat betrokkene ter staving van zijn identiteit, nationaliteit, reisroute en asielrelaas toerekenbaar ongedocumenteerd is.

Ten eerste merkt betrokkene hier op dat het onbegrijpelijk is wat de relatie is tussen de omstandigheid dat hij ongedocumenteerd is ter staving van zijn identiteit, nationaliteit en reisroute en het ongeloofwaardig achten van het deelrelaas van betrokkene ten aanzien van de gestelde verdwijning van , de inbeslagname van wapens uit het huis van de waarschuwingsbrief van 27 december 2011 en het dreigtelefoontje van 28 december 2011.

Daarnaast merkt betrokkene op dat het eerste deelrelaas wel geloofwaardig is geacht waardoor thans zijn nationaliteit vast staat.

Als laatste merkt betrokkene op hetgeen verwoord in de laatste zin van rechtsoverweging 2.5: *"Dat, zoals ter zitting is gebleken, ter staving van de identiteit, nationaliteit en asielrelaas documenten in beroep zijn overgelegd, behoeft derhalve geen bespreking".*

Nu de rechtbank tot voornoemde rechtsoverweging komt, motiveert zij in strijd met artikel 7:12, eerste lid, Awb. Het besluit is derhalve ook niet genomen door alle relevante feiten en belangen af te wegen, derhalve is het geen geldig besluit op grond van 3:2 Awb jo 7:12, eerste lid Awb.

REDENEN WAAROM

Betrokkene zich wendt tot Uw Afdeling met het eerbiedig verzoek de uitspraak waartegen beroep te vernietigen, met verdere beslissing als Uw Afdeling in goede justitie zal vernemen te behoren.

Met conclusie: tot persistiti!

Kosten rechtens.

Wassenaar, 19 maart 2012

Gemachtigde
